

Professor Wang Yiwei giver interview til det danske Schiller Institut i forbindelse med DIIS-arrangement om Bælt & Vej og Norden

København, 18. maj, 2017 – Følgende interview blev gennemført efter seminaret, »Kinas Ét Bælt, én Vej-initiativ og mulighederne for Norden«, der var arrangeret i fællesskab af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Kinas Ambassade i Danmark. Wang Yiwei er professor ved Skolen for Internationale Studier, direktør for Instituttet for Internationale Anliggender, og direktør for Centret for Europæiske Studier ved Renmin Universitet i Beijing. Han er forfatter til bogen: »The Belt and Road: What Will China Offer the World in Its Rise«, fra 2016 (Bælt & Vej: Hvad vil et fremvoksende Kina tilbyde verden). Han var til stede ved den officielle præsentation af den kinesiske udgave af *EIR's* rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, på et symposium, der var sponsoreret af Chongyang Institut for Finansielle Studier, den 29. september, 2015, på Renmin Universitet. Chongyang er også medsponsor af rapporten på kinesisk.

Schiller Instituttet (Michelle Rasmussen): Professor Wang, der har netop, i sidste weekend, fundet en meget historisk begivenhed sted i Beijing. Som Schiller Instituttets stifter og internationale leder, Helga Zepp-LaRouche, sagde, så er dette en historisk begivenhed; dette er et faseskifte for menneskeheden hen imod etableringen af en ny, økonomisk

verdensorden. Hvilken betydning har denne konference i Beijing, efter Deres mening?

Dr. Wang Yiwei: Det er måske lidt hårdt at kalde det »den ny, økonomiske verdensorden«, for dette har været den økonomiske verdensorden i mange år, men den trængte til en reform, bestemt; men det er ikke at opbygge en ny orden, for omkostningerne forbundet med opbygning af en ny orden er meget høje, og der er måske ikke behov for at få en fuldstændig ny orden. Vi gør denne orden mere bæredygtig, mere inkluderende, mere afbalanceret og til større fordel for folkeslagene i Bælt & Vej-initiativet (BVI). Men, jeg mener ikke, det er for at bygge en ny orden.

SI: De fortalte mig før, at De var til stede under pressekonferencen på Renmin Universitet, da den kinesiske udgivelse af vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, blev udgivet, og som har cirkuleret. Hvad er, efter Deres mening, de grundlæggende ideer i BVI, og hvorfor er det vigtigt, at Europa og USA nu beslutter sig for at tilslutte sig, i stedet for at være imod det, af geopolitiske årsager?

Dr. Wang: Det drejer sig faktisk ikke om geopolitik. Det går videre end som så. Geopolitik gør verden splittet og splittet, adskilt og adskilt. Vi ønsker at gøre verden forbundet, gensidigt forbundet, hvilket er ånden i Ét Bælt, én Vej (OBOR). Verden lider meget, fordi der er for mange, separate organisationer, og så mange lande. Før Første Verdenskrig var der kun 40-50 lande i verden, og efter Anden Verdenskrig, 60 eller 70, og nu er der flere end 200 lande. Det enkelte land kan blive for småt, især i Europa. Så hvordan skaber man det større marked? Jeg mener, at gensidig forbundethed (konnektivitet) giver håbet om, at dette mål kan nås. Det er den grundlæggende [idé]. Og ikke kun inden for kontinentet, men også interkontinentalt. BVI er den mest ambitiøse plan for forbundethed under FN.

SI: Hvad ser De som principperne for økonomisk udvikling? De har talt om, at Kina lagde vægt på at løfte hundrede millioner af mennesker ud af fattigdom. Hvordan kan man gøre dette, under BVI?

Dr. Wang: Præsident Xi holdt hovedtalen til Bælt & Vej Forum og sagde, at udvikling er nøglen til at løse alle former for vanskelige problemer. Ikke kun for udviklingslandene, men også for de udviklede lande. For eksempel, så rejser befolkningen i Europa sig nu, pga. de vanskeligheder, de lider under, pga. globalisering efter den globale finanskrisen. At give flere jobmuligheder for ungdommen, at lukke svælget mellem rige og fattige, og svælget mellem Nord og Syd. Den europæiske stil fokuserede oprindeligt på fordeling af rigdom i form af bistand til de afrikanske og andre lande, men den kinesiske fremgangsmåde fokuserer ikke kun på bistand, men på investering – industrialisering. Jeg mener, at BVI virkelig er den klogeste [kan ikke høres – måske »verdenskontakt«]. Som vi kinesere siger, »At give dig en fisk er ikke vigtigt. At lære dig at fiske er det vigtigste.«

SI: Fr. LaRouche sagde i sine bemærkninger på Bælt & Vej Forum i Beijing, at det er meget vigtigt nu at gå videre til det næste skridt, nemlig videnskabeligt samarbejde omkring ideen om rumrejser, om at udvikle kernefusion, om de banebrydende felter inden for videnskab og også inden for kultur, for at fremme menneskelig kreativitet som drivkraft for økonomisk udvikling, som Xi Jinping siger, »innovation«. Hvad mener De om det?

Dr. Wang: Det er meget vigtigt, for i dagens verden er der milliarder af mennesker, der går med i [organisationer?], industrialisering. Sanktionerne, som tilhørerne nævnte pga. universelle værdier, universalisme, faktisk baseret på millionerne, de titals af millioner – den europæiske erfaring i en kort periode, men Silkevejen er 2000 år gammel, og den europæiske verdensdominans er kun 500 år gammel, eller 200 eller 300 år gammel. Med et titals af millioner af menneskers

erfaring, hvordan kan man arbejde for nutidens verden med flere end 7 mia. mennesker? Verden er så forskellig og kompleks. Vi har brug for ny tænkning, en ny arbejdsmodel, samarbejdsmodel for at matche den dynamiske, forskellige og udviklingsmæssige virkelighed. Som jeg sagde, så er den kinesiske erfaring den, at søge sandhed gennem kendsgerninger.

Kendsgerningerne er så komplekse, men med sandheden kan man også tilpasse sig den nye verden, ikke kun I [Europa] udgør standarden, de bedste. Det, der er godt i praksis, er det bedste.

SI: Hvad ville De sige til folk i Europa og USA om, hvilken fremgangsmåde, vi skal anvende for den fremtidige økonomiske udvikling, hvis vi ser på de næste 10, 50 eller 100 år. Hvilke er de principper, der kan gøre det muligt for os at få denne økonomiske vækst?

Dr. Wang: Gensidig forbundethed. [Mellem] udviklingslande, mindre udviklede lande, fremvoksende lande, fremvoksende markeder og de udviklede lande. Jeg mener, dette er, hvad vi behøver. Hvis vi bygger mere infrastruktur i Afrika, Bælt & Vej-landene, er det også godt for Europa og amerikanerne at investere i. Det vil være til gensidig fordel. Og Kina deler sine erfaringer om høj effektivitet, om infrastrukturbyggeri, der er til fordel for lokalbefolkningen, især de fattige, ikke lave [kan ikke høres], ikke længere skabe en [spekulations]boble, som jeg sagde.

SI: Mange tak.

Videoen med interviewet kan ses her:

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling, der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af billioner af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel, fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentagent leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og**

verdens – omgående redning).

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale, politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse beskidte operationer på afgørende vis kan begraves, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

Trump kapitulerer ikke til grøn fascisme i Taormina

27. maj, 2017 – »Seks mod én«: Sådan opsummerede Italiens premierminister Paolo Gentiloni, under den afsluttende pressekonference i Taormina, karakteriseringen af G7-diskussionen om klimapolitik. Traditionelt ville hver af G7-lederne holde en pressekonference, men denne gang aflyste både Trump og Merkel deres. Trump besluttede at holde en tale for amerikanske tropper på Sigonella-flybasen, alt imens Merkel briefede en gruppe tyske journalister.

»Vi har, og ikke kun i Taormina, ikke opdaget internationale politiske udviklinger i de seneste måneder, med udgangspunkt i valget af Trump«, sagde Gentiloni frimodigt. »Amerika er vores hovedallieret; det var det, det er det stadig, og vi må acceptere det amerikanske folks valg. Vi skjuler ikke denne uoverensstemmelse med USA; tværtimod, så kom det tydeligt frem under vore diskussioner. Men at diskutere er imidlertid altid gavnligt.«

Men, sagde Gentiloni, EU ville ikke desto mindre, ikke flytte sig »1 millimeter« fra klimapolitikken, der blev vedtaget i Paris. Det drejer sig især om Klimafonden. Uden klimafonden kan beslutningerne fra Paris ikke implementeres, forklarede Gentiloni.

Gentiloni blev spurgt om sin aktivisme før G7, med møder med verdensledere som Putin og Xi Jinping.

Gentiloni sagde, han ønskede at videreformidle deres synspunkter til G7.

Nogle lokale journalister spurgte polemisk, om han vil lægge de samme kræfter i at sikre, at Syditalien får moderne infrastrukturer (højhastigheds-jernbaner), som han gjorde med Taormina-topmødet (Taormina ligger på Sicilien). Han svarede med at støtte forlængelsen af højhastigheds-jernbanen til Syditalien, men forpligtede sig ikke.

Gentiloni understregede også spørgsmålet om udvikling i Afrika og nævnte den udtørrende Tchad-sø og tilstedeværelsen af afrikanske ledere ved lørdagens samling, men nævnte ikke nogen løsning.

Foto: Præsident Trump holdt en tale for mandskabet og deres familier på den amerikanske flåde-flybase i Sigonella, Sicilien, den 27. maj, efter G7.

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI 2017: Skelessættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion

på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemøsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjsbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformereringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkeres ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og

LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et

harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

Lad os komme videre! Nu skal landet genopbygges! LaRouche PAC Internationale Webcast, 26. maj, 2017.

Matthew Ogden: Vi befinder os nu lidt under to uger efter det verdenshistoriske Bælt & Vej Forum i Beijing, Kina. Som resultat af dette ekstraordinære topmøde har de forskellige dele af verden nu indledt processen med at konkretisere og konsolidere det, der blev diskuteret på dette forum; og de befinder sig i processen med at bygge det mest ambitiøse og langt det mest vidtrækkende infrastrukturprojekt i verdenshistorien – det såkaldte Ét Bælte, én Vej; det økonomiske bælte; den Maritime Silkevej. Dette nye paradigme,

der repræsenteres af dette fredelige, samarbejdende win-win-udviklingsprogram med storstilede projekter og reel, eksponentielle eksplosioner i menneskelig produktivitet, er nu ved at blive den fremherskende dynamik på denne planet. Vi har en meget spændende rapport fra Helga Zepp-LaRouche, der, som det er vore seere bekendt, deltog personligt i dette Bælt & Vej Forum i Beijing; hvor hun deltog i flere plenarforsamlinger og rundbordsdiskussioner. Hun er fortsat med at holde private møder i Kina, siden topmødet sluttede. Så sent som i går holdt hun endnu en fremtrædende tale i Nanjing.

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet. Hele Helgas tale vil kunne læses på dansk her på hjemmesiden i løbet af weekenden.)

So, let's take a look here; this is what Helga LaRouche had to say. She was a featured speaker at a conference of several hundred people at the Phoenix Press Publishing Group headquarters, which published the Chinese version of the New Silk Road Special Report. It was a report-back from her attendance at the May 14-15 Belt and Road summit. So, here's a view of beautiful Nanjing; this is where she was speaking yesterday. As you can see, a very modern and high-tech Chinese city. She said the following:

"The Belt and Road has injected optimism into many countries, and the momentum is unstoppable. But bringing it fully to fruition will not be easy," she said. Then she elaborated a little bit on that; she said, "Immediately after the Beijing summit, the attacks against the Belt and Road escalated; combined with attacks against President Trump, who had sent a high-level delegation. The attacks were based on the absurd

charges of collusion with Russia in the election.”

“After the Cold War, the British and their American allies wanted to create a unipolar world. In doing so, they have destroyed the Middle East and left it in a shambles”; which she

said contributed to the refugee crisis. And she said, “The Belt

and Road will bring about the creation of the World Land-Bridge,

which will connect all continents.” This is something that we,

the LaRouche movement, have been fighting for, for over 40 years.

She concluded saying, “Transforming the Belt and Road to a World

Land-Bridge will realize politically for the first time, a real

future for the people living on this planet; and will establish

forms of governance for the world.” She made a very important point, which we’ll take up. “But to fully realize this, you must

also study the ideas of my husband, Lyndon LaRouche, on the question of economics.”

In addition to Helga, other speakers at this conference were: Bill Jones, the {EIR} bureau chief for Washington, DC; and

a very distinguished gentleman, Professor Bao Shixiu, who’s a professor of military science.

That’s the kind of optimism, you get a sense of the real optimism that’s being expressed by Helga LaRouche; and that’s what the world looks like to the rest of the world for anyone who

is not reading the hysterical American and European press. On the other hand, for your average American citizen, the very words

“New Silk Road”, “One Belt, One Road”, “Belt and Road

Initiative", these phrases are almost like a foreign language. It's practically unheard of, with hardly a mention of this incredible development in world history that occurred over the last two weeks. Hardly a mention of this in the mainstream press

aside from propaganda about how this project is just some sort of

front for a so-called "new Chinese imperialism" or other lying distortions of what the implications of this idea, of this vision, is.

So instead, while your average American is sitting in the sweltering heat in Penn Station, waiting for a train which has been delayed for two hours because of some track derailment, or

literal disintegration of the track, while he's sitting in his car for hours in a traffic jam waiting to go through the Lincoln

Tunnel, or stuck in traffic on 495, or sitting at home looking for a job to pay off hundreds of thousands of student debt that

he spent to get a degree that has earned him nothing. What is the average American forced to listen to on the radio, or on CNN,

or while he's reading the esteemed headlines in the so-called venerable press, the mainstream media, the {Washington Post} or

the {New York Times}? Nary a mention of the new high-speed, vacuum tube magnetic train that is being developed by China, or

the new rail routes that are being opened in Africa, or the literally hundreds of great infrastructure projects that are being built practically overnight along the routes of the New Silk Road. But rather, what are you reading? Page after page after story after article of McCarthy-ite scare stories about evil Russian spies who have supposedly infiltrated and subverted

the entire Trump administration, lurking behind every desk in

the

West Wing. Literally smuggling hidden microphones into the Oval

Office itself; the inner sanctum of the Trump administration. They're reading John Brennan repeatedly tell a Congressional hearing "I don't do evidence"; as he increasingly begins to sound

like a character out of a "Doctor Strangelove" movie.

Here's a quote from John Brennan: "I know what the Russians try to do. They suborn individuals and they try to get individuals, including US individuals, to act on their behalf; wittingly or unwittingly." In other words, any American who has

some contact with Russia or Russians, may be a spy or a mole, whether he or she knows it or not. Subversion, or possible subversion, is everywhere; trust no one. There's John Brennan for you.

Now, Americans should ask themselves, why are we being subjected to an endless, round-the-clock, literally nonstop narrative of so-called collusion between Russian spies and the Trump campaign, when even John Brennan himself was forced to admit in that same hearing, under rigorous questioning from members of Congress, that no, in fact, he has absolutely {no} evidence of collusion, cooperation, or coordination. Let's take a look:

ALICIA CERRETANI [on video]: On Tuesday, Obama's CIA director, resident thug, and coup plotter John Brennan testified in front of the House Intelligence Committee. His testimony was then used by the crazed media to flame the ongoing coup against the President for yet another day.

Who is this guy? Well, after his stint as CIA station chief in Riyadh, Brennan became George Tenet's gopher at the CIA,

and

then authored the intelligence assessment that claimed Saddam Hussein had weapons of mass destruction. Credible guy, right?

He

became Obama's CIA director in 2013, and regularly joined Obama

for the infamous Tuesday kill sessions. He helped overthrow the

duly-elected government of Ukraine using neo-Nazis, and helped Obama encircle Russia and China with US military forces, setting

the stage for World War III.

On Tuesday, Brennan told Congress that based on his intelligence experience (like the Iraq war intelligence assessment), when he observed contacts between Trump campaign personnel and Russian personnel he thought they might be nefarious, even if the Trump campaign personnel were "unwitting".

This has justified a full, unprecedented FBI investigation of a

Presidential campaign and all that has followed.

And just like the Iraq war, his "judgment" is not based on "evidence". As he explained, he "doesn't do evidence." Listen to

these exchanges:

REP. TOM ROONEY: But with regard to the main question at hand, in your experience with the Russians trying to involve themselves in our election, did you every find any evidence, as

the ranking member spoke of collusion, while you were the Director, did you find direct evidence of collusion between the

Trump campaign and Putin in Moscow, while you were there?

JOHN BRENNAN: Mr. Rooney, I never was an FBI agent, I never was a prosecutor, so I really don't do evidence. I do

intelligence throughout the course of my career.

REP. TREY GOWDY: When you learned of Russian efforts, did you have evidence of a connection between the Trump campaign and Russian state actors?

BRENNAN: As I said, Mr. Gowdy, I don't do evidence. We were uncovering information and intelligence about interactions and contacts between US persons and the Russians. As we came upon that, we would share it with the Bureau.

GOWDY: So, was it contact that you saw, was it something more than contact? What is the nature of what you saw?

BRENNAN: I saw interaction, and was aware of interaction. But again, it raised questions in my mind about what was the true nature of it; but I don't know. I don't have sufficient information to make a determination whether or not such cooperation or complicity or collusion was taking place.

REP. MIKE TURNER: But if someone left this hearing today, and said that you had indicated that those contacts were evidence of collusion or collaboration, they would be misrepresenting your statements, correct?

BRENNAN: They would have mis-heard my response to the very good questions that were asked of me. I'm trying to be as clear as possible in terms of what I know, what I assess, and what I can say.

TURNER: So, you would say that's a misrepresentation of your statement, yes?

BRENNAN: I would say that it was not an accurate portrayal of my statement, absolutely; it was inconsistent with my remarks.

TURNER: So, let me go to the next step. If someone saw what you saw, and only what you saw, with respect to those contacts, if they looked at the intelligence that you saw, where you said it might have been benign, might not have been benign, and then they characterized what they saw as having been evidence of collusion or collaboration, they'd be misrepresenting the intelligence, would they not?

BRENNAN: I don't know what else they have seen that could corroborate or –

TURNER: If they saw only what you saw, they would be misrepresenting the intelligence, correct?

BRENNAN: I presume they would be misrepresenting what it is that I saw. Again, I don't know –

TURNER: Thank you. I appreciate that, because I do believe that there are members of this committee who deserve that counsel. Because your specificity gives us an understanding of what we're reviewing, and I do believe there are those who reviewed some of the information that you have seen, and represented to the public absolutely incorrectly and misrepresented it.

CERRETANI: It's time for Americans to see the world as Brennan and his cohorts see it. Their establishment has their panties in a bunch, not over Trump-Russian collusion, but because Donald Trump said he is ready to work with Russia and China on terrorism and economic development, ending the miserable years

under Bush and Obama which Brennan so faithfully served. Trump needs to keep his promise; end the regime change wars and focus on rebuilding the economy. And the same goes for our Senators and Congressmen: Suck it up, move on, and back Trump up on rebuilding the country.

OGDEN: So, as you can see, we have a petition on that subject which is available on the LaRouche PAC website. It's called "It's Time to Rebuild the Country"; the website is lpac.co/rebuild. This is a petition which you can sign and you can circulate.

So, to take up that question – "It's time to rebuild the country" – I'm joined by Jason Ross as I mentioned earlier; who

spent the last week in New York City, conducting meetings with some top engineers and discussing what must be done to form a task force, a national action force, to address what is rightly

being called an infrastructure emergency. It is expressing itself very acutely in New York City, but it's a general problem.

Before I bring Jason on, I want to show a couple of headlines to

give you a flavor of what New Yorkers are experiencing right now.

Here's the first: "Nothing Can Save New York City Commuters from

a Summer of Hell"; "Long Island Railroad Riders Could Be in for a

'Summer of Agony'|"; "MTA Taking on 'Crushing Debt' for Expansion

Projects"; "New York Governor Urges Trump to Provide Emergency Funds for Penn Station"; and "If You Want to Understand

America's

Infrastructure Problem, Just Look at New Jersey!"

So, Jason, why don't you give us a flavor of what's going on up there in New York?

JASON ROSS: Sure! I can say a bit about what's going on up here, and then I think the really important aspect is about where the solution can come from. Some people like to look for local solutions, which in the case of New York is simply not possible here. In terms of what the region is facing, I'll just give a couple of examples. One is New York Penn Station, which is where the New Jersey Transit trains come in from New Jersey, it's where the Long Island Railroad trains come in from the east, and also, Amtrak trains use it. It serves about 700,000 passengers every day, busiest train station in the United States. The tunnels that go under the Hudson River from the west side of Manhattan, are over 100 years old. They received damage during super storm Sandy, and without repair, they're expected to potentially fail anytime within a decade or so. But it's unpredictable; they could fail sooner. Basically, it's a ticking time bomb. Were one of these tunnels to fail, there would literally be probably about 100,000 people unable to get to work in the morning, or get home, or run their errands or do whatever they're doing. 100,000 people. That's an awfully large number of people. Also related to this, Matt, you had mentioned the "Summer of Hell" for Long Island Railroad commuters. Coming

out

of Penn Station to the east, are tunnels that cross the East River. Of the four tunnels, there are two that are going to be

undergoing repair and maintenance. During that time, the availability of trains is going to be decreased; this is the "Summer of Hell". This is going to be a major bottleneck for commuters. Then coming up in 2019, the L train, which crosses the East River and heads to Williamsburg and Brooklyn, is going

to be closed down for over a year. That tunnel needs such major

maintenance; again, an over 100-year old tunnel serving the busiest metro system in our nation. When that is closed for over

a year, that's going to cause major disruptions.

The thing is, this is not an accident; it's not as though these things were unforeseen. Due to decades of under-investment, the infrastructure of New York City, the largest, most important city in the United States, is really at

catastrophic levels. Even the planned outages are going to be very debilitating, and were something to occur to the Hudson River crossing heading into Penn Station from the New Jersey side, you would have an absolute disaster. You'd have to change

the bridges and tunnels to be buses and carpools only, for example. Major disruption, very major disruption.

What I think this shows us, in addition to the \$100 billion to \$1 trillion that would be required to really revamp the system

in New York, to standardize the types of sizes of the trains, or

have platforms that can operate on both New Jersey Transit and Long Island Railroad trains; not to get into all the detail on this. Let's talk about what would make it possible.

You opened up the show discussing Helga LaRouche's visit to

the Nanjing, following her participation in the Belt and Road Forum in Beijing two weeks ago. This Belt and Road Initiative outlook, the types of financing that are involved in this, the funding, the way that this infrastructure is being conceived and

put together; this is something that's absolutely essential in the United States. Infrastructure isn't little bits and pieces

that get put together to make individual commuters or the movement of goods easier. What it is, is a platform as a whole,

required for a certain level of productivity. So, we require both an increase in the productivity of the United States, productivity in the sense of producing things. Producing something for the future, as exemplified by scientific research

or high-technology manufacturing, by the space program. These are things that are incredibly productive in achieving a greater

potential for the future. When you say what is the platform on

which a higher level of productivity can exist, then the answer

to that question is things like national rail upgrades; very high-speed rail, for example, along the eastern coast of the United States, throughout the country. A large investment in revamping in the New York City metro system, for example; but far

beyond that. Nationally, rail; power plants. Upgrading our very

old power plants to new, higher technology, more efficient and safer nuclear power plants; fourth generation nuclear power plants.

The kinds of upgrades that are needed are on a scale that is so large, that it requires a commitment from the nation.

This, I

think, gets to the Four Laws of Lyndon LaRouche, the proposal

that he's made for what's necessary for real economic recovery in the United States. With Glass-Steagall in place and the potential to actually direct the economy in a productive direction, you're going to need a national banking approach. We're going to need the ability to finance large investments in infrastructure in projects that will not bring a return. This is the biggest problem people have in understanding this. You're thinking about value in terms of money. Does the New York subway pay for itself? Do people pay enough in fares to pay for the system? These kinds of things really miss the point, because they ignore the qualitative incommensurable change in productivity that's made possible by an infrastructure platform as a platform.

As Mr. LaRouche considers it, in creating a synthetic environment, an artificial environment, a manmade, nurturing, improved, better environment around us; where our surroundings, the world that we live in, is, to an increasing degree, one of our own creation. The resources that are resources to us in our daily life, or on a national economic scale, are not those of 2000 years ago. They're not the resources of good land for agriculture – although of course, we use that; or of resources that are sitting around. Fish in the ocean or the river that you can catch. They're resources that are underground; they're resources that are very hard to separate from each other. Separating out rare Earth elements for their use; mining aluminum ore and creating aluminum with a process that requires a great deal of electricity. The ability to use the resources of the future to increase our power as a species; that's the real key

direction that infrastructure must be approached from. The way to avoid the bit by bit, piece by piece, piecemeal user fee approach to infrastructure financing, is to acknowledge

its unique role in the economy as something that's of governmental responsibility and something whose returns are inherently indirect and should not be looked for in terms of direct money made by them via user fees. It's just a completely

wrong way to look at these things.

The way to make this possible is going to go far beyond Donald Trump's proposals for investing \$1 trillion in infrastructure over the next decade via a process that pulls in

private money via PPPs (public-private partnerships) and the like. What's required is not annual appropriations, not private

financing, but an ability to have national credit over a longer

term loans via a national banking approach to make it possible to

build these 5-, 10-, 25-year programs at rates that are affordable. So we can put in place this necessary physical environment; create the platform that we would want to live in,

where we're able to move efficiently. Where new areas for, for

example, affordable housing open up, when you've got a better transportation system. You don't have to live quite so close to

an expensive city center to be able to get a job there. You can

enjoy more of your time when you have an efficient and productive

infrastructure platform.

So I think overall, New York City is a case study. You'd say that if this can happen in New York, and you think about

the importance of New York City and the nation, the importance of the businesses that are located there; you'd say that there is enough of a pull that this should never have been possible for this to occur in New York City. But it has, and it's just an illustration of a dramatic underinvestment nationwide; and something that has to be reversed in this way that Mr. LaRouche has been very unique and very correct in proposing for the United States.

OGDEN: Well, Jason, you have unique perspective, because not only have you spent the last week up in New York, but you've had the opportunity to travel to China. Maybe you could just tell us a little bit; just a personal eyewitness view. What's the difference between being an American walking around the streets of New York City right now with crumbling infrastructure, versus being in China, walking around Beijing with a blossoming high technology commitment to modern infrastructure?

ROSS: Well, some people might say it's an unfair comparison, because the metro system in Nanjing is basically brand new; it's a decade or two old. And in Beijing, there's been significant expansion of the lines. But the fact is, that even older cities – take Seoul, South Korea; they've had major upgrades to their subway system. They put in the screen doors in the stations so you don't have trash or people falling on the tracks; it makes it safer, it makes it possible to air

condition

the stations. These are the kinds of things that New York could

have retrofitted; but if you look at the situation today, you've

got the interesting aromas in New York subways. You've got the

famously unreliable performance. In contrast to that, the Chinese, for example, high-speed rail network, where you're able

to go an equivalent distance as that between here and Chicago –

meaning Beijing to Shanghai – you can go in five hours in China.

That same trip by rail here in the United States takes 19 hours.

Or, take New York to Washington. It's kind of insane for somebody looking from the outside, to see these two major cities

of the United States separated by travel really takes hours.

It's a little under three hours even with the "high-speed" Acela;

which is isn't very high-speed. By road, you're looking at more

than five hours. This would be a one, one and a half hour travel. It's really a question of how we're thinking about ourselves; the fact that these kinds of terrible conditions are

being tolerated. And the fact that of these stupid, stupid economic policies that have made this possible, continue to be tolerated.

Mr. LaRouche has pointed to the post-Kennedy shift in orientation of the United States, away from a future orientation,

away from investments in the future, away from physical productivity towards finance. You can have all of the exotic investment derivatives that you want, but that's not going to

get

you home any quicker if the train is late, or because a bunch of trash on the tracks caught on fire and delayed the subway line.

OGDEN: One thing about that. First of all, infrastructure goes far beyond just transport infrastructure. Obviously there's the power production and what you can provide in terms of energy density towards manufacturing and all of the agricultural technology that is involved in a modern infrastructure platform for a nation. But one question I think is interesting, and we discussed it a little bit. We take for granted that the idea of faster transport is just a modern idea and that we should have faster transport between cities. That sort of stands on its own, it is true. But what role does that play in terms of the science of economics? Productivity and what does that allow us to do economically that we couldn't do before without this kind of high-speed transport?

ROSS: Well, let's also take it on the level of the Belt and Road, where some of these areas, it's not just going from moderate to high speed transit; it's going from a two-week voyage through the mountains by road to one that only takes a few days in the location I'm thinking of right now. But think of the value of land in a certain area. What is the value of a piece of land? It depends on what the surroundings are, what is the environment; including, very importantly, probably most

important

these days, the created environment – the constructed environment. That nurturing, synthetic, artificial, manmade human environment that we've created. If you've got an area, and

now you've got access to high-speed rail, you've built several fourth-generation, a very highly efficient nuclear power supply.

You know it'll be on 24 hours a day; the rates are reasonable. You've got a water supply system backed up by desalination to ensure that it's always available; and you've got an efficient to

get people, employees, and goods around. The value of that area

has now just dramatically increased; not just in financial terms,

like the rent would be higher on a piece of land there, if you owned a building. But it actually is more productive. You can

move things around more quickly; you can go from a prototype design to creating goods more rapidly. You're able to waste less

time having whatever it is that you're producing or working on just being in transit going from place to place.

Think about it. When you're shipping things, say you've got a type of production facility and you're shipping things by ocean

and you're counting on a certain number of car parts arriving every week. Well, there's always a certain number that are just

sitting out in the ocean in transit; it's just wasted inventory

basically. So physically, those are maybe a small type of improvement to look at, but the type of economy that's made possible as a whole. You could do the best urban planning you want, you could have a wonderful system in some area; but if that

area didn't have electricity, it doesn't matter how well things are laid out. It doesn't matter how clean the water is around it, how perfect the weather; you're simply going to be limited in terms of what processes you can engage in. Transportation, energy, access to resources. I think the real way to look at it right now is we have to keep in mind, whenever we're talking about infrastructure or platforms, we have to talk about nuclear fusion. Because that's really the thing you've got to keep in mind. How will our relationship to other people, land area, resources, how is that going to change with the development of commercial nuclear fusion? Where the price of energy will come down dramatically; where our ability to process resources will be dramatically eased. How is that going to change the productivity, the value of every person, the value of the platform of constructed environment that we've got? You have to always keep that in mind. What's the next level going to be? I'll say one more thing. You brought up agriculture. Think about the important role of space infrastructure in agriculture today. The ability of GPS positioning; the ability to get a very good sense of conditions on the ground of agricultural conditions, of weather, of location; and the way that changes the way you approach to fertilizing, taking care, harvesting of the field. So, the space program, where our space infrastructure is playing a major role here. So, what are the next levels of infrastructure going to be?

Let's keep that in mind.

OGDEN: I think that's the key. It's vision; it's where are we going next. Where is the world in the next 50 years? Can we imagine a new platform of human existence which is incommensurate with the one that we currently have? It's very important to look backwards in history and say, prior to the discovery of nuclear fission, what was possible and what was not possible? Prior to the development of widespread electricity? So, if you look at the incommensurate changes over time that the human species has gone through, can you imagine what the next incommensurate leap is going to be? I really do think that that is the beauty of this Belt and Road Initiative. Go back 40 years, go back as I think Helga mentioned in the remarks that I quoted in the beginning; go back to when Helga LaRouche and Lyndon LaRouche were first campaigning for this idea of a new international economic order around the International Development Bank. This became this vision of this productive linkage between East and West, uniting Eurasia; it was known as the Eurasian Land-Bridge. This was the vision for the New Silk Road that now in 2013 was adopted by the Chinese government and is now a reality. Forty years ago, would you have even imagined what has now become possible because of what China has committed itself to? It requires those types of visionaries at every stage of history to say where do we go to next; what is the next leap that mankind has to take? I do think, as we've discussed, the next leap is moving mankind into near-Earth space and then beyond.

We

have to become an extraterrestrial species; not just one that makes expeditions with two-man, three-man capsules to the Moon and back. But actually building up an infrastructure as we have

here on Earth, to create these kinds of artificial environments

in space. You project that vision of the future back onto what

we should be doing here on Earth, and a lot of these things just

become kind of obvious. We shouldn't have trains derailed coming in and out of Penn Station, if we're actually a species worthy of colonizing Mars.

ROSS: Right. You're talking about looking back to the past to look at something having been a breakthrough originally.

Some

of the equipment that's currently operating in the signalling in

the New York subway is from the 1930s, when those relay boxes and

things like this go back to the Roosevelt administration. And they're still in use; thankfully, still working for the most part.

OGDEN: Do they use Morse Code to signal when the train's coming into the station?

ROSS: There are rube levers and things like this.

OGDEN: I thought it was unique that in this speech that Helga made in Nanjing, as I mentioned, she was speaking to the Phoenix Publishing House, which published the Chinese version of

the "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" special report; which is the {EIR} Special Report from two years ago, and

now this is circulating in Chinese. But she was sort of giving a report back on what's the progress that we've made; what are the breakthroughs that we've made so far; what do we have to do next?

It was this remark that she made that to fully realize all of this, you must study my husband's science of economics. It really is true. Beginning to understand these things not just from the standpoint of transport corridors and train tracks and

highways and these types of very necessary projects; but to understand it from above in terms of the science of human productivity and how the human mind harnesses new technologies and uses them to build these increasing platforms of human existence. You already have the world engaging in a process of

which they're not even quite conscious of what they're doing. It's necessary to become fully conscious of what this process actually is, in order to carry it forward to the next level.

Let me ask you one more political question, Jason. On the ground there in New York, how are people responding to, on one side this 24-hour nonstop news cycle barrage about Russian spies

and so on; and then on the other side, being told that there's this incredible process that's underway, this breakthrough that

happened in China that they're not even being told about?

What's

people's response to that?

ROSS: I don't know how different it is from other places, but overall, people are getting really sick about hearing about

Trump-gate and Russia. People are really sick of it. Either that, or they're going along with it and they kind of listen to

it. But what really gets through to people is when you're discussing thinking about the future. This is what people really do respond to. They say, "OK, what are we going to do? The election happened. What's our future going to be?" If your favorite historical figure ever were the President of the United States right now, what would be the policies you'd want to get implemented? OK, let's start making those things happen. The potential to do this in a very new way, both shocks some people or seems impossible to others; but I attended a forum about US-China economic relations the other day, and one of the things that came up was one of the presenters was going through various studies about the economy in China. About how the middle class is exploding, how poverty is diminishing very rapidly; the percentage of the population that's actually poor is going down very quickly; and about the level of optimism. There was a chart of optimism among different nations; it measured as survey questions. "I think my children will have a better future than I do." And in all segments of China, this was very positive in all segments of China. For the middle segments of China it's 60-70%; even a majority in the lower income segments as well. There's just this tremendous sense that things are getting better, things are moving forward; the next generation will have it better. Then on this chart, you have the United States, way down here almost at the very bottom, along with the Western European nations. So, I just think – I know this gets away from asking

how people respond here, but it's a very important point, I think. In keeping with the shift of the center of gravity in the world, the importance economically and politically, away from the trans-Atlantic and towards Asia where everyone is expecting the majority of the growth in the world economy in the next decades.

Along with that, you have this sense of happiness and optimism in that part of the world. In these old, sour nations. It's also

changing in Europe, but in the trans-Atlantic, the government leaders can say whatever they want, but if you actually ask people what they think about what their future looks like, it's

very grim. The contrast between these two outlooks – you had asked earlier about New York versus China – as a personal anecdote, that was one of the huge differences that I saw; was this overwhelming sense of optimism from people in China. It's

getting better. We can absolutely have that sense here as well,

by making it a reality; by throwing off the stupid ideas that are

holding us back. By throwing off this slavish adherence to Wall

Street and London; by tolerating the avowed supremacy of finance

over actual human contributions. It's a choice we have to make.

OGDEN: Exactly! That was exactly the point that Helga made in her speech in Nanjing; she said "The Belt and Road has injected optimism into many countries, and the momentum is unstoppable. But, to fully bring it into fruition, it will

not
be easy.” So, we have our work cut out for us here in the
United
States. I think this idea of a task force of engineers and
real
qualified minds who are going to put their minds to work on
how
to construct this vision for how the United States can join
this
New Silk Road dynamic; it’s a very important one.
I’d like to put on the screen one more time the address to
the petition: This is “Congress: Suck It Up and Move On!
It’s
Time to Rebuild the Country”; lpac.co/rebuild. I encourage
you
to sign that petition and to circulate it, and to become
involved
in what you just heard from Jason. Spread the news about this
dynamic of optimism that is sweeping the world, and the
possibility that this is something that could happen here in
the
United States.
Thank you so much, Jason; it was a pleasure talking to you
from your remote location. I’d like to thank everybody for
tuning into our webcast here today. Please stay tuned for
more
news from Helga Zepp-LaRouche; we’ll keep you updated as her
travels continue. We’ve got some definite breakthroughs that
we
can be expecting over the coming days. So, thanks for joining
us, and please stay tuned to larouchepac.com.

Iran afgørende for Silkevejen, understreger kinesisk ambassadør

23. maj, 2017 – *Tehran Times* udgav en artikel af Kinas ambassadør til Iran, Pang Sen, i går («The Silk Road: Glorious Past and Even Brighter Future») (Silkevejen: Strålende fortid og endnu lysere fremtid), som gennemgår de to nationers samarbejde i fortiden i den antikke Silkevej, og udtrykker smitsom optimisme for kinesisk-iransk samarbejde langs den Nye Silkevej i dag.

»I århundreder har Iran været et af de vigtigste trafikale knudepunkter og handelscentre langs Bælt & Vej«, skrev ambassadør Pang. »Med sin beliggenhed på et mødested for Bælt og Vej, har Iran en fremragende geostrategisk position. Siden gennemførelsen af den Fælles Omfattende Handlingsplan mellem P5+1 og Iran i 2015, er Irans interne og eksterne omstændigheder meget forbedret, hvilket giver bedre betingelser for samarbejdet mellem Kina og Iran.«

Han gennemgik de igangværende projekter, med kinesiske og iranske firmaer, der samarbejder »inden for mange felter såsom energi, transport, maskineri, metallurgi, vandkraft, elektricitet, telekommunikation, byggematerialer og biler. Byggeriet af Teheran-Qom-Isfahan-højhastigheds-jernbanen er i gang; projektet for moderniseringen af Teheran-Mashhad-jernbanestrækningen skal netop til at begynde; Teherans nye metrolinje kører glat; og det direkte godstog fra Yiwu, Kina, og til Teheran, har gennemført sin jomfrufærd. Sent sidste år blev to vigtige olieprojekter færdige, nemlig China National Petroleum Corp.'s (CNPC) Nordlige Azadegan Projekt, og China Petroleum and Chemical Co.'s (SINOPEC) Yadavaran Projekt«, og med CNPC og NIOC, der har »underskrevet en ny hovedaftale for udviklingen af South Pars gasfeltet. Nu for tiden åbner flere

og flere kinesiske selskaber foretagender i Iran, og de kinesisk finansierede forsknings- og udviklingsparker og bilindustrizoner er i drift«.

Irans aktive deltagelse i udarbejdelsen af planen for fremtidigt samarbejde under det netop afsluttede »fantastiske« Bælt & Vej Forum i Beijing vil inspirere og fremme større samarbejde, sluttede ambassadøren.

Foto: I februar 2017 ankom det første direkte godstog fra Yiwu, Kina, til Iran. Den 10.400 km lange tur tog 14 dage.

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj. [www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches

koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Den karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejsomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, » On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss« (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredse omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også

selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

☒ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af abonnement, henvendelse til vores kontor.

Kinas udenrigsminister: Bælt & Vej-initiativ er middel til industrialisering af Afrika

24. maj, 2017 – Under forløbet af sin rundrejse til fire afrikanske nationer – Mauretanien, Kap Verde, Mali og Elfenbenskysten – understregede Kinas udenrigsminister Wang Yi, at Kina søger at styrke samarbejdet med afrikanske nationer inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet, rapporterer *Xinhua*.

Under en pressekonference den 22. maj i Abidjan, Elfenbenskysten, understregede Wang, at Afrika og Kina »kan kombinere de 10 største planer for samarbejde mellem Kina og Afrika, foreslået af Xi Jinping, med Bælt & Vej-initiativet« og få dem til at komplementere hinanden. *Xinhua* understregede, at Afrika er ivrig efter at gå bort fra metoden med »ensidig metode til vækst« med eksport af råmaterialer og opnå økonomisk uafhængighed gennem industrialisering. Kina ses som den mest pålidelige partner til opnåelse af dette mål.

I sine bemærkninger understregede Wang, at Afrikas vækst også er afgørende for udviklingslandenes overordnede styrke, og dette er i både Kinas og Afrikas interesse. Han påpegede det mangeårige venskab mellem Kina og Afrika og betydningen af

infrastrukturprojekter, som Kina var med til at bygge for årtier siden – Mauretaniens »venskabshavn«, bygget i 1980'erne, er et eksempel – og som stadig er i fuld drift. Det, der plejede at være kendt som »fattigdommens trekant« i det sydlige Mauretanien, er nu kendt som »håbets trekant«, takket være veje og anden infrastruktur, som Kina var med til at bygge.

I går præsenterede den kinesiske generaldirektør for det Kinesiske Udenrigsministeriums departement for planlægning af politik, Wang Yajun, i Addis Abeba i den Afrikanske Unions hovedkvarter, en bog om byggeriet af Tanzania-Zambia-jernbanen (TAZARA), med titlen, »Et monument for kinesisk-afrikansk venskab«, som blev indviet i 1976. En rapport på Folkerepublikken Kinas Statsråds webside bemærker, at TAZARA-projektet dækker et område på 1860 kilometer fra Dar es Salaam i Tanzania i øst og til New Kapiri Mposhi i det centrale Zambia i vest. Det kendes som »Frihedens jernbane« og »Venskabet jernbane« – færdigbygget på fem år og otte måneder.

Foto: En jernbanebro på TAZARA-jernbanestrækningen mellem Tanzania og Zambia.

Bælt & Vej sætter dagsordenen i verden

23. maj, 2017 – Efterklange fra Bælt & Vej Internationale Forum for Samarbejde, der fandt sted i Beijing den 14.-15. maj, mærkes fortsat i alle hjørner af globen, med 'ordet', der kommer ud, om, at der findes et alternativ til geopolitik og økonomisk kollaps, og som allerede er i gang, og hvor alle

inviteres til at deltage.

Hongkongs *South China Morning Post* pegede i sin lederartikel i dag på Bælt & Vej som »en måde, hvorpå Kina og Japan kan udbedre deres bånd«. Dette er en måde, hvorpå den nødvendige tillid kan opbygges for at etablere «en vedvarende forbedring» i de kinesisk-japanske relationer, der ellers hænger fast i »uløste historiske spørgsmål«, som yderligere kompliceres af Japans »tilnærmelse« til Taiwan.

»Afsløringen af et personligt, forsonligt brev fra den japanske premierminister Shinzo Abe til præsident Xi Jinping, der blev overleveret på vegne af Abe efter det nylige Bælt & Vej Forum i Beijing, er derfor en udvikling, vi hilser velkommen«, skrev *SCMP*. Abes brev siges at have foreslået, at der bør arrangeres gensidige statsbesøg mellem de to ledere. *SCMP* indikerede, at, alt imens japanske forretningsfolks entusiasme for Bælt & Vej er en faktor, så kan Abes brev også være blevet afstedkommet af forbedringen i de amerikansk-kinesiske relationer, som det indikeredes af (senior-nationale sikkerhedsrådgiver til præsident Trump i asiatiske anliggender) Matthew Pottingers deltagelse i forummet og skabelsen af en amerikansk Bælt & Vej arbejdsgruppe på regeringsniveau.

»Bælt & Vej-planen kunne blive et udgangspunkt for Kina og Japan for den fortsatte normalisering af deres relationer ... Hvis den kan blive medvirkende til at bane vejen for forhandlinger mellem Japan og Kina, ville det være en bonus for området«, konkluderer *SCMP*.

Det er også i Europas interesse at deltage. I sin seneste artikel i *Forbes*-magasinet, lovpriste den entusiastiske tilhænger af den Nye Silkevej, Wade Shepard, der har rejst langs Bælt & Vej i to år som forberedelse til en bog om projektet, Bælt & Vej-initiativet for »dets pågående tilsidesættelse af de etablerede, geopolitiske splittelser i verden«. Monarkier, demokratier, diktaturer, teokratier og

selv »borderline konkursstater« er velkomne, så længe, de er indstillet på at »komme hen til bordet og gå til sagen i praksis«. Wade foreslår, at Europa holder op med at bekymre sig om gennemskueligheden af Kinas markeder. »Bælt & Vej-initiativet gør Europa relevant igen, én trans-eurasiske jernbanelinje, ét finansielt distrikt og én havn ad gangen ...

Bælt & Vej-initiativet tilbyder ligeledes Europa økonomiske og infrastrukturelle muligheder, som ellers ikke ville eksistere, muligheder, som, hvis de blev udnyttet korrekt, kunne være med til at få Europa tilbage på sin sokkel.«

Udelades skal heller ikke det Kinesisk-britiske Erhvervsråd (CBBC), som er »henrykt« over de udsigter, der kommer fra BV-forum i Beijing, som det deltog i, rapporterede sino.uk.com i går. CBBC rapporterer, at det vil udarbejde fællesrapporter med det Kinesiske Akademi for International Handel og Økonomisk Samarbejde (CAITEC) »om Bælt & Vej-initiativet (BVI) for at sikre, at britiske selskaber får den bedste placering til at drage fordel af et af de mest omfattende, globale forretningsinitiativer i moderne historie. BVI-visionen er i færd med at blive til virkelighed, og Bælt & Vej Forum i Beijing i denne weekend demonstrerer Kinas ambition for BVI«.

Selv de, der er fikseret på at tjene penge, er ved at vågne. Europæiske banker bør gå med i dette projekt, skrev Alicia Garcia-Herrero, der er associeret til den europæiske økonomiske tænketank BRUEGAL og det spanske monarkis Royal El Cano Institut, i en artikel, udgivet på brinknews.com, og hvis titel opsummerer artiklens argument: »Kina kan ikke alene finansiere Bælt & Vej«.

På lignende vis skrev en Tony Boyd i *Australian Financial Review*, (»Opportunities for Business in China's One Belt One Road«), at den australske »regerings lunkne respons til Kinas massive Bælt & Vej-infrastrukturplan ikke bør afholde australske erhvervsfolk i at komme med deres egne, omfattende strategier for engagement«. Kina har »en plan« og mulighederne

er der »for bankfolk, byggefirmaer, infrastrukturinvestorer, konsulenter, firmaer for professionelle tjenesteydelser, managers af aktieinvesteringer og eksportører. Foretagender må forstå de finansielle og økonomiske implikationer af et budget for koordineret infrastruktur, der spænder over op til 65 lande«, skrev Boyd.

Schiller Instituttet

interviewer

dr. Wang Yiwei i København om Bælt & Vej Forum i Beijing

København, 18. maj, 2017 – Efter seminaret »Kinas Ét Bælt, én Vej-initiativ og mulighederne for Norden«, der var arrangeret i fællesskab af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og den Kinesiske Ambassade i Danmark, gennemførte Schiller Institutkets Michelle Rasmussen et interview med Wang Yiwei, professor ved School og International Studies; direktør for Institute of International Affairs, samt direktør for Center for European Studies ved Renmin Universitet i Beijing. Han er forfatter af bogen, »The Belt and Road: What will China offer the World in its Rise?«, fra 2016 (Bælt og Vej: Hvad vil Kina tilbyde den fremvoksende verden?)

Wang Yiwei deltog ved præsentationen af den kinesiske udgave af EIR's specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som blev præsenteret af Schiller Institutkets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved et symposium, sponsoreret af Chongyang Institute for Financial Studies, der også er medsponsor af den kinesiske udgivelse,

den 29. september, 2015, på Renmin Universitet.

Den Nye Silkevej – 'En proces for fred'

Leder fra LaRouche PAC, 23. maj, 2017 – Den amerikanske præsident Donald Trump, der nu er i Italien, mødtes tidligere i dag i Betlehem med den palæstinensiske leder Mahmood Abbas, hvor de talte om, hvad der ligger forude. Trump udtrykte håb om, at Amerika kan hjælpe. Han sagde: »Hvis israelerne og palæstinenserne kan skabe fred, vil det indlede en fredsproces i hele Mellemøsten ... [det] ville være en fantastisk præstation«.

Det er i realiteten den Nye Silkevej – Verdenslandbroen – som udgør midlet til at opnå denne dramatiske præstation, allevegne, i 'fredsprocessen', selv i de mest belejrede, forladte lande. Dette aspekt tages nu op, sammen med den virkelige betydning af »økonomi«, i efterfølgende diskussioner mange steder, om det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted den 14.-15. maj. For eksempel kommer dagens *South China Morning Post* med den iagttagelse, at Japan og Kina nu med held kan komme sammen og samarbejde om Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Helga Zepp-LaRouche fastslog udtrykkeligt denne pointe i sin fremlæggelse for BVI-forummet i Beijing i sidste uge. Hun fremlagde, hvordan BVI også må forlænges til hele det sydvestasiatiske område, som Kina allerede har foreslået; og ligeledes forlænges som en »Storslået udviklingsplan for hele Afrika«.

Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, Lyndon LaRouche, har i

årtier promoveret dette fredsprincip internationalt, for eksempel i to, internationale konferencer i 1988 og i bogen, »Udvikling er et andet navn for Fred«.

Vi befinder os i øjeblikket i kampens hede for at vinde sejr for dette koncept her i USA, hvor amerikanere ellers bliver bombarderet med propaganda og sorte, eller 'hemmelige', operationer, der går ud på at sværte og dæmonisere Trump, dæmonisere Rusland og Kina, dæmonisere »store projekter« og dæmonisere selve livet. Kilden til alt dette er Det britiske Imperium i sine døds kvaler, der har mobiliseret i et forsøg på at bringe USA's præsident, og USA med ham, til fald. Et nyt, dræbende anslag af videoklip, der angriber Rusland, blev i dag skabt af en høring i Husets Udvalgskomite om Efterretning, om russiske »aktive forholdsregler« mod valgene i USA i 2016.

Det er værd at gentage rådene om disse beskidte operationer fra senator Charles Grassley (R-Iowa), et seniorkongresmedlem og formand for Senatets Retsudvalg. Han sagde den 10. maj, da han af Fox News blev spurgt, hvad han mente om sammenligningen mellem Trumps fyring af FBI-direktør James Comey og så Nixon, der blev taget for Watergate. Grassley sagde, »Mit budskab er, Skråt op, og gå videre«.

Vi har en forfærdelig masse, vi skal gøre. Den geografiske vision for udviklingen af de amerikanske kontinenter blev fremlagt i sidste uge af Zepp-LaRouche i hendes fremlæggelse i Beijing. »Når vi ser på verdenskortet, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men et land, der kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der forbinder sydspidsen af Latinamerika gennem Central- og Sydamerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet.«

En del af dette nordamerikanske billede, der har brug for omgående opmærksomhed, er New York City, hvis transportinfrastruktur er ved at bryde sammen, i hele metropolområdet – det største på kontinentet – men især i

Manhattan. New Yorks guvernør sendte den 21. maj et brev til præsident Trump, hvor han bad om hjælp fra staten. I alle transportenhederne – Amtraks passagertog, Penn Station, LaGuardia Lufthavn, Metrosystemet – sker der ulykker, aflysninger og dysfunktion. Lyndon LaRouche har kommissioneret dannelsen af en aktionskomite, der skal fremlægge, hvad der må gøres, og »lave krigshyl« om det. Opstille et program; få internationalt input. »Det er fysisk muligt at gøre det.«

Præsident John F. Kennedy, der fejrer sin 100-års fødselsdag den 29. maj, rejste hyppigt princippet om fred gennem udvikling. Den 1. marts, 1961, da han underskrev sin Eksekutive Ordre, der oprettede Fredskorpset (Peace Corps), talte han om amerikanere, der var villige »til at ofre deres energi og tid og arbejde for sagen for verdensfred og menneskehedens fremskridt«. Han sagde, amerikanere »mere fuldt ud må udøve deres ansvar i den store, fælles sag for global udvikling«.

Foto: Præsident Donald Trump mødtes med præsident for det palæstinensiske selvstyre, Mahmood Abbas, i Betlehem den 23. maj, 2017.

Saudi-Arabien er kilden til terrorisme!

Trump må droppe dem og holde sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme,

med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golfpressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en *Verdenslandbro*. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York,

hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstilede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske. Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld

...

RADIO SCHILLER 22. maj, 2017: Gør Kinas Bælt & Vej- Initiativ til Verdenslandbroen

Med formand Tom Gillesberg

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige

trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de

skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de

skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Et overvældende antal amerikanere enige i, at 'Tiden er inde' til infrastruktur

19. maj, 2017 – »Det synes, som om intet for tiden i den grad forener landet helt på samme måde som den fælles entusiasme for infrastrukturinvestering«, lyder det i en pressemeddelelse fra det Amerikanske Civilingeniørselskab den 17. maj, i anledning af den 5. årlige amerikanske »Infrastrukturuge«, der i år afholdtes fra 15. til 19. maj.

Selskabet citerede en nylig opinionsundersøgelse fra det Amerikanske Handelskammer, som fandt, at 73 % af amerikanerne – 34 % meget stærkt, 39 % ret stærkt – ønsker, at landets regering skal »tage føringen i genopbygningen af vort lands

transportinfrastruktur ved at dirigere statslige midler og anspore private investorer.« Samme opinionsundersøgelse fandt, at 64 % af adspurgte amerikanere mener, at »tiden er inde til, at Kongressen holder op med at 'sparke dåsen hen ad vejen' (spilde tiden) og i stedet går fremefter med en infrastrukturpakke«. Dette tal var nogenlunde det samme for Republikanere, Demokrater og Uafhængige.

Det britiske kup-hysteri har bestemt ikke udslettet den optimisme, som Trumps præsidentskab har skabt i sektoren for infrastruktur. Civilingeniørselskabet citerer Jay Timmons, præsident og direktør for National Sammenslutning for Producenter, der til Infrastrukturugen i Washington, D.C. sagde: »Hvor mange gange er vi ikke samledes for at drøfte behovene for infrastruktur? Hvor mange Infrastrukturuger har vi ikke afholdt sammen? Tiden er nu inde. Dette er absolut tiden for os til at skabe fremskridt omkring dette spørgsmål. Vi har fået en præsident, der kan lide at bygge ting. Han forstår betydningen af infrastrukturinvestering. Spørgsmålet er, hvornår og hvordan.«

Hvornår er nu; og mht. 'hvordan' behøver man blot se til Lyndon LaRouches 'Fire Love' (til USA's omgående redning).

Mange artikler citerer Zepp-LaRouche og EIR om Silkevejen

19. maj, 2017 – *NewsGhana* skrev fra Beijing den 16. maj: »Oldtidens Silkevej repræsenterer en ekstraordinær præstation mht. dens kulturelle betydning, lød de rosende ord fra Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet med hjemsted i Tyskland. Hun forklarer, at det krævede mod og en indsats uden

fortilfælde for at opbygge den.

Hun tilføjede, at silke og porcelæn, såvel som fremstillingsteknikerne, blev eksporteret til andre dele af verden langs oldtiden Silkevej, alt imens, i nutidens verden, har alle landene involveret i initiativet fået mulighed for at få adgang til de mest avancerede teknologier og opdaterede viden. Initiativet har bibragt verden et standpunkt for ny udvikling og vitalitet, på kun godt og vel tre år, efter initiativet blev fremlagt, understreger LaRouche.«

Business Mirror (Filippinerne) skrev, ligeledes 16. maj: »*Executive Intelligence Review (EIR)* skønner, at, hvis USA tilslutter sig, med sit foreslåede projekt, NAWAPA (Nationalt Vand- og Elektricitetssamarbejde), som er blevet totalt ignoreret af præsident Obama, tillige med arkiveringen af USA's Rumfærgeprogram, kunne udviklingsprojekterne totalt komme op på \$20 billion, eller 20 gange Marshallplanen, der genrejste Europa efter krigen (2. verdenskrig).«

PPP Focus (New York) skrev den 15. maj: »Kinas Bælt & Vej-initiativ vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, sagde Helga Zepp-LaRouche, præsident for tænketanken Schiller Instituttet, til *Xinhua*.

Foto: Helga Zepp-LaRouche deltog i Kinas Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

Frankrigs Raffarin: Kina har

evnen til at skabe en ny æra

16. maj, 2017 – Den franske præsidents særlige udsending til Bælt & Vej Forum i Beijing, Jean-Pierre Raffarin, kaldte i sin tale til Plenarforsamlingen på højt plan den Nye Silkevej et »ambitiøst design« med dens specifikke orientering hen imod at skabe større konnektivitet mellem de forskellige stater gennem udvikling af infrastruktur. Frankrig, sagde Raffarin, er enig med Kina i, at »win-win-princippet må være initiativets kerne«, og at det var vigtigt at »formilde de negative effekter, der var forårsaget af globalisering«. Frankrig var forpligtet til »på den geopolitiske scene at hjælpe med ved fremvæksten af Eurasien, som også er forbundet til Eurafrica«, sagde Raffarin, hvor han igen fremstillede Bælt & Vej-initiativet som en måde, »hvorpå den i mange dele af verden herskende uorden kan overvindes, og der kan skabes fred gennem at opbygge samarbejde«.

Xinhua rapporterer om et interview, hvor Raffarin sagde: »Bælt & Vej-initiativet, som præsident Xi har foreslået, viser, at han tilskriver samarbejde mellem Europa og Asien stor betydning ... Det vil indsprøjtne vitalitet i den globale udvikling og vise hans globale vision. Det er et kreativt initiativ, der viser, at Kina har evnen til at skabe en ny æra for global udvikling.«

Raffarin sagde i dag til pressen, at han havde medbragt et brev fra den netop indsatte præsident Emmanuel Macron til værten præsident Xi Jinping. Præsident Macron siger, han anerkender betydningen af de fransk-kinesiske relationer og ønsker at handle i fortsættelse af general Charles de Gaulles politik. Budskabet viser Frankrigs store interesse i at udvikle fredelige og tillidsfulde relationer med Kina«, sagde den tidligere premierminister.

Foto: Den tidligere franske premierminister, Jean-Pierre Raffarin, var Frankrigs udsending til det historiske Bælt &

Vej Forum i Beijing.

**Vi vil finde vores frihed i
nødvendighed
og udføre vores pligt med
lidenskab!
LaRouche PAC Internationale
Webcast,
19. maj, 2017**

Uddrag:

Aftenenes vært: Jason Ross.

I denne weekend fandt der et enormt skift sted i verdenshistorien; noget absolut fænomenalt enormt, med Bælt & Vej Forum, der fandt sted i Beijing, Kina. Det omfattede flere end 1000 deltagere fra over 100 lande, to til tre dusin statsoverhoveder; flere dusin internationale aftaler blev underskrevet under selve begivenheden. Der blev truffet bestemmelser om over \$100 mia. i ekstra finansiering til infrastruktur i hele verden.

Jeg vil gerne gennemgå noget af det, der fandt sted under denne konference, og dernæst sætte det i kontrast til kvaliteten af politisk debat, vi har netop nu i USA.

Her ser vi et af åbningsbillederne fra begivenhederne, med statsoverhoveder og andre delegerede, der deltog i

konferencen. En meget stor begivenhed. Hallen med over 1000 mennesker. Her ser vi præsident Putin, der taler for deltagerne – han var æresgæst; viser den virkelige forbindelse mellem Kina og Rusland omkring dette projekt; her bydes han velkommen af Xi Jinping. Blandt de øvrige deltagere ved denne begivenhed var – på en meget bemærkelsesværdig måde – Helga Zepp-LaRouche, »Silkevejsladyen«; præsident og stifter af Schiller Instituttet, og hustru til Lyndon LaRouche. Lyndon og Helga LaRouche har mobiliseret for et Nyt Økonomisk Paradigme i årtier.

Det, der fandt sted på konferencen i Beijing, inklusive Helga Zepp-LaRouches deltagelse som medlem af en tænketank i et forum for tænketanke, som fandt sted, hvor hun et par gange fik lejlighed til at tale og føre sine pointer frem, var, at et helt nyt paradigme virkelig er ved at tage form. Kinas Bælt & Vej-initiativ inkluderer foreløbig disse seks landruter, som man ser her på skærmen, sammen med den maritime rute, som man ser gå gennem oceanerne. Det kinesiske initiativ vil medføre investering af milliarder af dollars; for \$4-8 billion infrastrukturinvestering i veje, jernbaner, havne, kanaler og den slags ting. Det, som LaRouche-bevægelsen, som Schiller Instituttet, som EIR har foreslået gennem rapporter om dette, er et Verdenslandbro-koncept for konnektivitet, infrastruktur, udvikling og opbygning af en ny platform for at gøre den fremtidige, potentielle økonomiske vækst til virkelighed.

Mængden af programmer og projekter, der er planlagt, overstiger allerede mange gange selv Marshallplanen, der genopbyggede Europa efter Anden Verdenskrig. På denne graf – som I måske dårligt kan se – repræsenterer denne lille, blå søjle her til venstre den inflationstilpassede investering i Marshallplanen, som var USA's finansiering til genopbygningen af det krigshærgede Europa efter Anden Verdenskrig; omkring \$150 mia. Ved siden af er RFC – Reconstruction Finance Corporation, som var et af hovedinstrumenterne til finansiering af New Deals infrastrukturprogrammer (i USA); RFC

byggede de store projekter i USA, der var motor for den daværende økonomiske vækst. Se dernæst på størrelsen investeringerne i Ét Bælt, én Vej; et sted mellem \$4-8 billion er planlagt at blive investeret som en del af dette program. Mange, mange gange større end noget, der tidligere er gjort.

Det er vigtigt, mener jeg, at erkende, at i denne verden, der er ved at tage form, er den ene ting, at det repræsenterer et Nyt Paradigme i verden; og den anden ting er, at det repræsenterer årtiers arbejde, årtiers mobilisering. Kort tid efter forummet, en dag eller to efter, inviterede et af top-tv-programmerne i Kina, »Dialog«, Helga Zepp-LaRouche som gæst på programmet. Lad os se et kort klip:

Interviewer: Hvad synes De om Kinas globale ambition?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at det er et meget vigtigt, strategisk initiativ, for det er den eneste måde, hvorpå man kan løse alle problemer, regionalt samarbejde, underudvikling, fattigdom; det er virkelig en historisk mission. Jeg ser intet andet. Bestemt ikke fra USA, og bestemt ikke fra Europa; så jeg er virkelig optimistisk. Jeg mener, i går var et fantastisk historisk øjeblik.

Ross: Jeg vil gerne læse en sætning ved dette interviews slutning, hvordan Helga afsluttede dette interview. Hun sagde: »Jeg er fuldstændig overbevist om, at, om et halvt år, så vil flertallet af de nationer, der stadig tøver, erkende, at det er i deres bedste interesse at tilslutte sig. Tyskland burde f.eks. have en fundamental interesse i at samarbejde. Tysk industri, Mittelstand, mellemstore virksomheder, er præcis den form for komplementær økonomisk styrke, der ville fungere perfekt med Kina; og jeg tror, det kommer, jeg lover det.«

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet)

So, this is reflected as well in the statements from the many foreign leaders who attended the conference. Let's get a sense of what the world thought about this event. This is a

quote from Matthew Pottinger; he was sent by President Trump. About a week before the forum, it was announced that Trump was upgrading US involvement; and the National Security Council East

Asia head was sent. He said, "You can really see that there is a

shared interest in expanding infrastructure connectivity through

high quality investment financing. That's why American companies

should really be involved in a lot of the projects that we're hearing about."

President Putin talked about how it's creating a new type of world order. He said, "We have exhausted many former models and

indicators of economic development. Poverty, the lack of financial security, and the massive gap in the level of development between countries and regions; these all fuel international terrorism, extremism, and illegal migration. We will not be able to tackle these challenges unless we overcome this stagnation in global development. None of the old approaches to conflict resolution should be used to solve modern

problems. We need fresh and stereotype-free ideas.

"By proposing China's One Belt, One Road Initiative, President Xi Jinping has demonstrated an example of a creative approach towards fostering integration in energy, infrastructure,

transport, industry, and humanitarian collaboration. We would welcome the involvement of our European colleagues in this partnership." Putin was the guest of honor at the event.

President Xi Jinping himself said, "We should build the Belt and Road into a road of prosperity. Development holds the master

key to solving all problems. In pursuing the Belt and Road Initiative, we should focus on the fundamental issue of development; release the growth potential of various

*countries,
and achieve economic integration and interconnected
development,
and deliver benefits to all.”*

*Viktor Orban, the prime minister of Hungary, said that “the
trend of the Belt and Road Initiative, this trend is the exact
opposite of what we’re used to, and what we have been taught
about the workings of the global economy.” More on that in a
moment. President Erdogan of Turkey said, “This initiative,
particularly against rising terrorism in the world, will be an
initiative that will almost eradicate terrorism. I believe
this*

*cooperation, which will benefit everyone, will succeed as a
model. We, as Turkey, are ready to give all kinds of support
for
it.”*

*Jean-Pierre Raffarin, sent by new French President Macron,
said “The Belt and Road Initiative proposed by President Xi
shows*

*that he attaches great importance to cooperation between
Europe*

*and Asia. It will inject vitality into global development,
and*

*shows his global vision.” Prime Minister of Greece, Alexis
Tsipras: “What is particularly positive for us is that the
goals*

*of the Belt and Road Initiative are compatible with our own
regional economic goals. And our dynamic, comprehensive,
strategic partnership with China sets a solid basis for
working*

*in this direction. Greece, after many years of severe crises,
is*

*returning to a growth path which opens up remarkable
opportunities for investment and trade.”*

*And last, the Economics Minister of Slovakia, Peter Ziga,
said, “It’s an historic opportunity. View it as the project
of*

the century. Everything indicates that the Chinese side and other important states such as Russia, have a strong interest in launching a New Silk Road. Even though the details still haven't been released, it's seems that the question actually is only whether the project will take place with us, or without us." And that's exactly right. As President Putin and Prime Minister Orban had said, there is a New Paradigm that is taking place in the world right now. The past decades' attempts to try to control terrorism or extremism without having a real development model simply will not be effective; they cannot be effective. I'd like to ask Kesha to address what Mr. LaRouche views as one of the most important aspects of US cooperation, in terms of what the US has to offer the world in a World Land-Bridge-type perspective. Kesha, what do you see as the opportunities that the US has to provide leadership on this front? What do we have to offer?

KESHA ROGERS: Well, Jason, Mr. and Mrs. LaRouche stressed both that the next phase of cooperation has to be around the offer of the United States to cooperate on the space program. We have to go beyond what most people have looked at as come to the space program, even going back to President John F Kennedy, as something of a competitive avenue. But that this is to unite in harmony, mankind; to bring cultures together in a vision for, as Mrs. LaRouche said, what is the natural mission of mankind for the next 10, 100, 1000 years. As she stressed in her remarks

at

the recent event, where do we want humanity as a whole to be in

100 or even 1000 years? As she posed in her speech, is it not the natural destiny of mankind as the only creative species known

in this universe so far, that he will build villages on the Moon,

develop a deeper understanding of trillions of dollars [inaud; 11:46] universe, solve the problems of – until now – incurable disease, or solve the problem of energy and raw material security

through the development of thermonuclear fusion power. She goes

on to say that by focussing on the common aims of humanity, we will be able to overcome geopolitics and establish a higher level

of reason for the benefit of all mankind.

As Mrs. LaRouche made clear, and Mr. LaRouche, from their decades-long work as we know, that Mr. and Mrs. LaRouche have dedicated decades of their lives to the formation of what has been brought about with what we're seeing of the Belt and Road Silk Road initiative; what they have called the Eurasian Land-Bridge. But we're not just talking about development and cooperation among nations in infrastructure development here on

Earth with these bridges and dams and roads, but as has been reported coming out of the Belt and Road summit, this was actually developed in the science magazine, China is also looking

at win-win cooperation in what is called space development or science infrastructure or a science Belt and Road. You see already out of this conference, there were over 370+ agreements

which took place; but on science and technology, President Xi Jinping of China said "Innovation is an important force of powering development." With that, they developed – to kind of

highlight a few things here – a science and technology action plan, calling for 25,000 foreign-born scientists, engineers, and managers over the next five years. They want to give 10,000 scholarships to students from developing countries to study in China. You have a set-up of about 50 joint laboratories that's being discussed; 40+ countries to cooperate in space-based Earth observation; observatories which would be used to identify and manage natural resources and to respond to natural disasters. So, when people think about cooperation in space, before we even talk about going to another planetary body, going to the Moon, we can actually start to set up new technologies of the shared interests for the development of mankind on this planet. But that takes us into the next phase of mankind's commitment; as Mrs. LaRouche said, "Our destiny has to be building villages on the Moon." This is something that's not new to Lyndon and Helga LaRouche. Mr. LaRouche developed the concept really as finally to restore and revive that which was destroyed by the British Empire and those who thought to take out President John F Kennedy. Mr. LaRouche came in and restored that vision of President Kennedy in the 1980s with the Woman on Mars mission. But let me just say, the concept here is vision; vision for the future. What the United States has to restore itself to, is a commitment to vision in space exploration as we had under President John F Kennedy, and cooperation. A lot of people don't know and I hear all the time that the purpose of going to the Moon, the purpose of President John F Kennedy's famous speech to

a joint session of Congress May 25, 1961, saying we're going to send a man to the Moon and return him safely to Earth before the end of the decade; people see that as merely competition. What a lot of people don't know and don't recognize is that after Kennedy made that very clear vision directed the nation toward a national mission, it was two years later in September of 1963, only two months before he was assassinated, that President John F Kennedy offered cooperation for a joint mission with the Soviet Union, at a time when tensions had started to fade out, that there was a move toward mutual cooperation and development. Those people in the United States who say that the United States can't work with Russia, or that Russia is the enemy, these are the same people who were denying the vision of President John F Kennedy; who didn't want the cooperation that he had set forth. We could have had a joint mission on the Moon with the Soviet Union at the time that would have completely changed the concept and the scope of the relationship with the United States and Russia. Also today, it's the same thing, because when we talk about missions for developing the Solar System, developing the Moon as the first step for developing the fusion technology and energy for getting to Mars and developing colonies on Mars, as Mr. LaRouche lays out in his "Woman on Mars" speech, which he made over 30 years ago, that we would get there in 39 years and have this woman speaking back to us on this great accomplishment

for the project and benefit of all mankind. That's what we have to restore right now, and that is the next phase and mission of cooperation as was clearly laid out by Mr. and Mrs. LaRouche, and also is already being taken up by nations that have developed and have joined the Belt and Road Initiative. The question at hand is the creative development of mankind and the best conception to do that is through cooperation in space, cooperation in creating new sciences, new technologies. We very much understand how to do that, and we can move forward with that initiative.

ROSS: Right; and I think in terms of way that this is really being moved on right now, you brought this up in science and in projects that clearly demonstrate common aims and have a universal character in that way. I'd just like to bring up one of the developments that came out of this forum on the strategic or the geopolitical front; which was the cooperation that was announced by President Duterte from the Philippines. President Duterte has been under attack for a variety of reasons. People say he's too tough on the drug dealers in the Philippines, etc. What he announced, in collaboration with Vietnam and China, was that they would work out a way to collaboratively use the

resources of the South China Sea; essentially eliminating that as a geopolitical factor, if the parties involved can agree to common development. This is very much like the *détente* and the agreement reached between Japan and Russia, which have not fully in a formal way worked out the ownership of some of the contested islands – the Kurile Islands – between Russia and Japan; but agreed as two countries working together, to exploit the resources together in a common way. So that the hang-ups that allowed conflict to fester are being overcome by looking at ways of working together in a collaborative way.

While all of this is happening – and this is something that the US most certainly ought to join, because we have a tremendous need for infrastructure here; we're in desperate need of an economic recovery. President Trump has called for the spending of \$1 trillion on infrastructure; which is nowhere what's fully required in the United States, although it's certainly moving in the right direction. When you would think that patriotic Americans would all be saying, "Look at these opportunities around the world. An opportunity to overcome the Wall Street-type of finance that's characterized our economy and move towards real physical building of things and cooperating on projects that undoubtedly improve people's lives; like having high-speed rail, like creating jobs and business in this way." Instead, there is a total tempest-in-a-teapot going on in the United States around President Trump and all things related to Russia.

Diane, I was hoping that you could share with us your views

on what this means about our ability to act politically in the United States as a nation in its own interests.

DIANE SARE: Sure. I think first of all, I'll share the views of

Lyndon LaRouche, who was briefed this morning on some comments from the British intelligence operative, Ambrose Evans-Pritchard,

who we remember from his efforts to get President Bill Clinton thrown out of office. He's basically saying that they're not going to be able to impeach President Trump; which is true.

First of all, because Trump has not committed any impeachable offenses. He didn't say that, of course, but he said that with a

Republican Congress and so on. So, let's just harass him; let's

tie his hands, let's prevent him from doing anything that he wants to do. When Mr. LaRouche was presented with this, he said,

"It won't work. The transformation of the world is too large. It's bigger than the British Empire." If you think about the size of the investments that you showed on that chart, think about the size of China – 1.4 billion or so people. There are already 61 or more nations involved in the Belt and Road, who have experienced a massive increase in trade and prosperity as a

result of this collaboration. Even in the United States, while

the media is doing their very best job to prevent Americans from

getting the faintest whiff of the potential in the world, the {Wall Street Journal} two days ago was forced to admit that the

China Investment Corporation was planning to move their offices

from Toronto into Manhattan; and that they wished to change \$50

billion of their holdings in US Treasuries into investment of new infrastructure in the United States. I think you can ask yourself from the Chinese perspective, they're holding \$1.4 trillion of US Treasuries; if the United States is a collapsing giant with water crises, roads and bridges collapsing, heroin overdoses, that's not really a viable investment. If they're holding, or invested, as Mrs. LaRouche pointed out in her speech in Beijing, that President Trump is calling for a return to the American System which would create a pathway using Hamiltonian credit; he's referred to Henry Clay and others – Hamilton, we are referring to; this creates the means for China to actually make this kind of investment in the United States which transforms everything. I think you can ask anybody if they would prefer to be stuck in traffic for five hours, risking losing their entire car in a giant pothole, when they could be riding a train that goes 300mph and getting to their destination in 15 minutes, what they would prefer; I think the choice is obvious.

So, what has occurred is just a spectacular witch-hunt; President Trump is 100% correct when he refers to this as a witch-hunt. He has no intention of giving it up. I'd like to go right now to a video clip of him speaking to the commencement ceremony of the Coast Guard so that people have a sense of that.

And then I have a few more things to say about who is behind this attack and why.

TRUMP

: Now, I want to take this opportunity to give you some advice. Over the course of your life, you will find that things are not always fair. You will find that things happen to you that you do not deserve and that are not always warranted. But you have to put your head down and fight, fight, fight. Never, ever, ever give up. Things will work out just fine. Look at the way Iâve been treated lately â (laughter) â especially by the media. No politician in history â and I say this with great surety â has been treated worse or more unfairly. You canât let them get you down. You canât let the critics and the naysayers get in the way of your dreams. (Applause.) I guess thatâs why I â thank you. I guess thatâs why we won. Adversity makes you stronger. Donât give in. Donât back down. And never stop doing what you know is right. Nothing worth doing ever, ever, ever came easy. And the more righteous your fight, the more opposition that you will face.

SARE: So, as I think you can see, this is not a President who is going to turn tail or run, or cower. Happily, he's a New Yorker who enjoys fighting. I just want to remind people, because those of you who have been following LaRouche and been familiar with LaRouche, there was an earlier witch-hunt in this country, which was the witch-hunt against Lyndon LaRouche; with the result that shortly after he collaborated with President Reagan and the Strategic Defense Initiative came into being, at the time that the Berlin Wall – which Mr. LaRouche had forecast would come down – came down, LaRouche was being carted off to

prison. This witch-hunt was orchestrated not only by the same apparatus, but in many cases, the exact same individuals that are

targetting President Trump now.

One of the key players in the early, initial trial against Mr. LaRouche in Boston – which fell apart – was none other than

Robert Mueller. He did such a brilliant job of covering up the

evidence of the Saudi royal family role in 9/11, he's now been assigned to investigate President Trump's alleged ties to Russia,

etc. As was pointed out by Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) Bill Binney and Ray McGovern in an article that

appeared a couple of days ago in the {Baltimore Sun}, Comey absolutely was legitimately fired; it was the right thing for President Trump to do. Comey had refused to investigate the actual serious crime which was committed, which was the unmasking

of Michael Flynn; who had a telephone conversation with the Russian ambassador and, according to US law, the American end of

that conversation should never have been recorded. That was illegal. The fact that that not only was recorded, but then was

leaked to the press, is two crimes committed for which people could and should be prosecuted; and it would be relatively easy

to discover who did it. That actual crime was not investigated.

Instead, we are supposed to believe that somehow Russian hacking changed the vote of the American people; which no one has

yet explained even how that would work even if they could prove

that the Russians hacked into the DNC computers – which they

can't even prove. Especially since it's been revealed now that you can change the IP address; you can make it look like Russians hacked into a computer, when in fact the hacking was done right from someplace in Iowa. So, this whole thing is completely a fraud; and Julian Assange has made the point that there was no hacking, as Binney and Ray McGovern said. Assange explicitly it was a leak; McGovern and Binney also said that this absolutely could have been a leak. There's another breaking story – which we have not confirmed independently – of interest, of Seth Rich, the 27-year old DNC staffer who turned up dead. There's now some question as to whether or not he was sending tens of thousands of emails to Wikileaks. As I said, that has not been yet confirmed by other sources, but it just underscores that there was no crime committed in terms of collusion between Trump and Russia. The Russians did not determine the outcome of this election. I think every sane American knows this; and frankly, most of the Democratic Party knows this, they're just completely gutless in the face of this McCarthy-ite kind of witch-hunt against the President, to tell the truth about what they know. Which is that the Democratic Party abandoned its traditional base; the forgotten men and women who voted in large numbers for President Trump. The people who have skills who are currently unemployed; who should be working for \$50, \$60, \$70 an hour producing

things

for the nation and the world; who are now either working at McDonald's or Walmart or are unemployed. These are the people that Trump's campaign inspired to turn out in large numbers; that

was simply not being offered by the Democratic Party.

I will say that if you think about two times in history which Mr. LaRouche talks about frequently: one is 1945, where the

British – through certain military tactics or failures – delayed the end of World War II; they delayed the victory because

they were hoping that Franklin Roosevelt would be dead by the time the war ended. Because what FDR envisioned was a world without a colonial empire; where the British, the French, the Dutch, the Portuguese would give up their colonies, and nations

would have the right to develop. Very much like what President

Xi Jinping is talking about at this time. Mr. LaRouche was a veteran of World War II; he was in the Pacific theatre at that time – I believe in Burma – when Franklin Roosevelt died. He often describes his fellow troops coming to him and saying, "What

do you think is the meaning of this?" And he said, "A very great

man" – FDR – "has been replaced by a very little man." That is

Truman, who was a complete lackey of the British; who presided over the only use of nuclear bombs so far, which was done by the

United States on Hiroshima and Nagasaki. This was completely unnecessary, because Japan was already preparing to surrender. He also presided over the new Cold War; the division of the world

between these spheres of influence – geopolitics, which has so much colored the way people think about things.

So LaRouche determined that, in a sense, his life's work would be to bring into existence a higher ordering state of mankind; governments worthy of what it means to be truly human.

That has been his life's mission. And to that end, he collaborated with others to create the conditions for the Reagan

Presidency, where with the Strategic Defense Initiative and LaRouche's forecast that the Soviet Union was going to disintegrate economically, you had the collapse of the Berlin Wall. Now that was 28 years ago. That changed the world; and yet, you have people today – 28 years later – trying to act like Russia is our enemy. The British, who truly are the enemy

of the United States, are allies. This is completely backwards.

Happily, the British Empire is right now operating from the standpoint of complete strategic weakness. The trans-Atlantic financial system is totally bankrupt; they have shut down their ability to produce. They have tried to squash and stifle every

scientist in the trans-Atlantic world with this Green agenda, this fear of global warming and climate change and all of this baloney; which happily hasn't worked. We still have a lot of creative people in the United States. I think Kesha knows many

of them in the space program in Texas. And what you have is that

China, with this Beijing conference, has consolidated a process

that has been underway and coming together for a very long time.

So, I would like to just urge everybody who is viewing this, to take advantage of the material on the website. I think Jason

was involved in producing a short video and a petition

basically
saying let's suck it up and tell the Congress to suck it up
and
move on; that no one is interested in this witch-hunt against
President Trump. What people {are} interested in, is
organizing
an economic recovery, and we are very much on the brink of
success. So, I would urge everyone to not be demoralized or
fearful. We have to take the same approach as Lyndon
LaRouche,
as President Trump has said now, to absolutely not give up;
and
insure the United States joins this potential which has been
opened up.

ROSS: Absolutely! Part of the irony of this idea of a
Russian takeover of United States policy, is that if Russia
took
over US policy, what are the policies that Russia is forcing
through? Russia is not opposing Glass-Steagall. The reason
we
don't have Glass-Steagall right now is because of Wall Street
and
because of Presidents who capitulated to it; it's not because
of
Russia. Joining the Belt and Road Initiative would make the
most
possible sense for the United States right now. Offering what
we
have to offer to that; being part of an international
development
program of infrastructure, that's clearly in America's best
interests. Would that be some sort of a Russian plot? The
whole
thing just doesn't make any sense. The idea that people are
debating this and arguing whether or not Trump said something
inappropriate to Comey, while people are dying of opioids,

while

communities are being devastated by unemployment and by a collapsing economy in many parts of the country. The idea of worrying about this stuff, or making it an issue, makes it very

clear that these “facts” aren’t driving an investigation. What it

is, is an attempt to prevent a shift in policy in the United States, and the fear that Trump would, indeed, play a role in making that happen, is what has these people completely unhinged

and making up all sorts of complete nonsense and conspiracy theorizing in order to throw him out.

I think if we look at what is being offered right now with the initiative from the Belt and Road Forum, and you contrast that with some empty platitudes about human rights and rights for

all coming from the West, you can’t protest unemployment; you have to create development. You need policies that are going to

make it happen; you need projects that are going to make it happen. You need a path towards a better future. For us, this

requires overthrowing a concept of economics that we have had for

decades now, and replacing it with LaRouche’s concept of wealth

– not as money, but as the creation of an increased power of the

human species around its surroundings.

So, let me just wrap up by quoting the end of Helga

Zepp-LaRouche’s presentation at the Belt and Road Forum. She

said: “When we organize our societies around scientific and artistic discovery, we will perfect our knowledge on how we can

continuously advance the process of self-development of mankind;

intellectually, morally, and aesthetically. And we will find our freedom in necessity – doing our duty with passion!”

As Diane had mentioned, we have a petition; I’ll put it up on the screen here. The webpage that we’d like you to go to; it’s lpac.co/rebuild. It is a petition; it begins with the video that Diane had referred to, and then a call on the Congress to focus on making this country a better place, revitalizing our manufacturing and infrastructure, exploring space, working on science, and ending the concept of regime change warfare. That’s something that should be our policy. So, please go to lpac.co/rebuild. Sign and circulate the petition. Our goal is to get 100,000 signatures on this to force a response from the White House, among other effects. The primary effect, of course, being Congress to whom the petition is directed. Go there; do that; and let’s get to work!

Helga Zepp-LaRouche interview til tysk Tv: »Dette er det vigtigste strategiske initiativ på planeten«

16. maj, 2016 – I et seks minutter langt interview (på tysk) i går til People Television, på sidelinjen af Bælt & Vej Forum i

Beijing, sagde Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, at, efter hendes mening, er Bælt & Vej-strategien »det vigtigste strategiske initiativ på planeten«, og at det også ses som sådan af folk i Afrika, Asien og Latinamerika. Kun de europæiske tænketanke maler et andet billede. Hun sagde, at hun havde erfaring for, at, når som helst, hun briefer folk om Bælt & Vej-initiativet, er de chokerede og vrede over, at de intet har hørt om det i medierne; men de er også fascinerede, når de først hører om det.

Informationen om denne politik til den europæiske befolkning må forbedres således, at de får et objektive billede af Bælt & Vej-strategien, som hidtil er blevet dem forholdt, sagde Zepp-LaRouche.

Den fordel, som dette initiativ udgør for verden, forklarede hun, er, at, »for første gang i menneskehedens historie er det nu muligt at overvinde geopolitik; gennem reelt samarbejde at overvinde forsøget fra visse sider på at dominere alle de andre. I særdeleshed er den storstilede plan for Afrikas udvikling nødvendig for at fjerne rødderne til flygtningeproblemet. Dernæst vil det blive muligt at fjerne sygdomme, ekspandere ud i rummet og forsvare planeten fra f.eks. farlige asteroider, sagde hun.

Fordelene for Tyskland ligger i, at den tyske 'Mittelstand' (små og mellemstore virksomheder) besidder al den knowhow, der skal til for at gøre Bælt & Vej-initiativet en succes, og hvis den tyske regering omsider ville opgive sin modstand mod at tilslutte sig, ville joint ventures mellem Kina og Tyskland på alle lokaliteter i verden være mulige. Den tyske regering bør følge den tidligere franske premierminister Raffarin's eksempel. Raffarin talte på topmødet for Frankrig.

»I dag er der skrevet historie«, sagde Zepp LaRouche til slut. »Et nyt kapitel for menneskeheden er blevet åbnet.«

Det tyske interview kan ses her:

Schiller Instituttets strategiske Bælt & Vej-interventioner i København

København, 18. maj, 2017 – Schiller Instituttet havde to strategiske Bælt & Vej-interventioner i København den 17. og 18. maj.

Første intervention fandt sted under en konference for repræsentanter for 33 Konfucius-institutter i Europa, med titlen »Kina i Europa«, med to kinesiske og to europæiske eksperter, hvor vi uddelte Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum i Beijing, og kontakter blev skabt.

En otte mand stor delegation fra Schiller Instituttet deltog ligeledes i et heldagsseminar med titlen, »Kinas Initiativ for Ét Bælt, én Vej og mulighederne for Norden«, der var sponsoreret i fællesskab af den Kinesiske Ambassade i Danmark og det Danske Institut for Internationale Studier (DIIS), med mange både kinesiske og europæiske eksperter som talere. Dette inkluderede professor Xinning Song fra Renmin Universitet i Beijing, der havde været med under pressekonferencen i Kina, hvor Helga Zepp-LaRouche, sammen med eksperter fra hans universitet, præsenterede den kinesiske oversættelse af *EIR's* rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Bagefter gav han et kort interview til Schiller Instituttet og *EIR*.

Helga Zepp-LaRouches evaluering, at Bælt & Vej Forum var et historisk skift til en ny, økonomisk verdensorden, samt uddrag

af fremtidsvisionen i Helgas tale, blev rejst under spørgeperioden.

Delegationen fra Schiller Institutet uddelte materiale, inklusive Helgas tale i Beijing samt hendes to, nylige taler i New York City, og kontaktinformation udveksledes med nogle af deltagerne.

En rapport om spørgsmålene og indholdet af møderne vil følge.

Foto: Kinas ambassadør til Danmark, H.E. Liu Biwei, holdt åbningsningtalen til DIIS' heldagsseminar den 18. maj.

Den Nye Silkevej spreder sig globalt, inklusive i USA – Hvilket er grunden til, at Trump er under angreb

Leder fra LaRouche PAC, 17. maj, 2017 – Verdens ledere, der vender hjem til deres lande fra det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, udtaler vidt og bredt, at et nyt paradigme for verdens anliggender er blevet etableret, både økonomisk og kulturelt. Titlen på EIR's Specialrapport fra 2014, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, er på en meget realistisk måde blevet til virkelighed.

I Europa er italienerne, med hjælp fra kineserne, i færd med at sammensætte en ny Nordlig Adriaterhavs-Havnesammenslutning, sammen med Slovenien og Kroatien, som vil opgradere havne og

bygge jernbaneforbindelser igennem til Øst- og Vesteuropa. Med kinesisk hjælp er grækerne i færd med at planlægge endnu en jernbanelinje fra den nyligt udvidede havn i Piræus (opgraderet af Kina), og som løber op langs vestkysten og ind i Balkanlandene. Tjekkiets præsident Milos Zeman hånede dem, der klager over, at Bælt & Vej splitter Europa og sagde, at Europa allerede er forfærdelig splittet, men kan forenes gennem den fælles Silkevejsmission. Ungarns premierminister Viktor Orbán sagde, at mange lande var lede og kede af at høre på formaninger om menneskerettigheder og foredrag om frie markeder, og at den »gamle model for globalisering er død« med den Nye Silkevej, der skaber et udviklingsbaseret, globalt paradigme.

I Asien diskuterer Japan nu en tilslutning til Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og gensidige besøg mellem Kinas præsident Xi Jinping og Japans premierminister Shinzo Abe, som den amerikanske præsident Donald Trump har tilskyndet til. Filippinernes præsident Rodrigo Duterte planlægger at genoplive fælles udvikling af de rige resurser i det Sydkinesiske Hav sammen med Kina og Vietnam, nu, hvor Obamas plan for krig i det Sydkinesiske Hav er blevet afvist i hele Asien, og af Trump-administrationen.

I Latinamerika roste generalsekretæren for FN-kontoret for den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC), Alicia Bárcena, Bælt & Vej som »en fornyelse af den dybe forpligtelse over for de værdier, som er fundamentale for vores globale, økonomiske og sociale velfærd« og opfordrede alle medlemslandene til at »opsamle det potentiale, som dette Ét bælt, én vej-program har for at omdefinere kapitalisme gennem folks ligeværd og værdighed«.

I Afrika sagde den etiopiske premierminister Hailemariam Desalegn, at Bælt & Vej »åbner døren for udviklingslande og fremvoksende nationaløkonomier til at bidrage til global, økonomisk vækst«. Kenyas præsident Uhuru Kenyatta sagde, at »Bælt & Vej-initiativet giver vort kontinent muligheden for at

gennemføre et paradigmeskift. Post-koloniale Afrika har siddet fast i en trummerum. At blive en del af Ét bælt gør det muligt for kontinentet at gå videre til en ny platform, ved hvilken globalt samarbejde vil muliggøre merværdi, innovation og øget fremgang«.

Lignende entusiastiske responser fyldte pressen i nationer i hele udviklingssektoren.

Og i USA etablerede Trump-administrationens repræsentant, Matthew Pottinger, en »Amerikansk Bælt & Vej Arbejdsgruppe« som et partnerskab mellem den Amerikanske Ambassade i Beijing og amerikanske selskaber, for at bringe amerikanske selskaber ind i Silkevejsprocessen. Desuden inviterede han Kina til at deltage i det »Særlige Amerikanske Investeringsstopmøde« den 18.-20. juni i området omkring Washington, D.C., med det formål at bringe Kina ind i investeringsmuligheder i USA.

Ikke desto mindre ville en person, der var afhængig af den amerikanske presse eller rapporter fra den amerikanske Kongres, ikke vide noget som helst om alt dette. I stedet består næsten alt i USA's 24-timers nyhedscyklus af hysteriske tirader om præsident Trump. Hvis man troede på noget af det, skulle man tro, præsidenten var en marionet for onde Rusland og onde Kina, at han skulle være skyldig i forræderi for at gøre sit arbejde og gøre det, han lovede i sin valgkampagne – nemlig, at afslutte Bush' og Obamas politik for »krige for regimeskifte« og at genoprette Amerikas industriinfrastruktur, samt de hertil hørende arbejdspladser.

Tro ikke på den løgn, at Trump skulle være tvunget i forsvarsposition; at hans handlinger skulle have undermineret hans troværdighed, som medierne bringer til torvs *ad nauseam*. For kendsgerningen er den, at Trump er i offensiven for at afslutte den britiske imperieæra i historien. Briterne, med samt deres aktiver i USA – de neokonservative i begge politiske partier og på Wall Street, og de korrupte elementer i efterretningssamfundet, især i FBI – er totalt hysteriske

over, at deres geopolitiske opsplitning af verden og deres evne til at få den amerikanske befolkning til passivt at acceptere nedskæringer og krig, er i færd med at blive ødelagt af Trumps tiltag for at bringe USA ind i den Nye Silkevej og for at samarbejde med Rusland om at knuse terroristsvøben. Hans erklærede hensigt om at genindføre Glass-Steagall driver simpelt hen de britiske aktiver yderligere ind i en panikreaktion.

Som Helga Zepp-LaRouche gentog i sine mange taler og interviews i Kina i forgangne weekend, hvor hun optrådte som taler på det Globale Topmøde for Tænketaanke under Bælt & Vej Forum: Hvis Donald Trump lykkes med at bringe USA in i det nye paradigme med den globale Silkevej, vil han huskes som én de store præsidenter i amerikansk historie.

Foto: Præsident Trump og præsident Erdogan udsteder en fælles erklæring i Roosevelt Room i Det Hvide Hus, tirsdag, den 16. maj, 2017, i Washington, D.C. (Whitehouse Instagram)

**Bælt & Vej slutkommunike:
»Skabelsen af et
fremgangsrigt og fredeligt
fællesskab,
med en fælles fremtid for
menneskeheden,**

er vores fælles forhåbning«

15. maj, 2017 – Ovenstående citat – der er inkluderet i det sidste punkt af slutkommunikatet med 17 punkter, som blev udstedt af de statsoverhoveder, der den 15. maj deltog i Ledernes Rundbordsdiskussion på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde – indfanger bedst ånden i denne begivenhed og disse deltageres entusiastiske forpligtelse til »at fremme internationalt samarbejde, inklusive Bælt & Vej-initiativet og diverse udviklingsstrategier, gennem opbygning af tættere samarbejdspartnerskaber, som inkluderer fremme af nord-syd, syd-syd og trekantssamarbejde. Punkt 17 understreger, at »fremme af fred, samarbejde til gensidig fordel og honorering af formålene og principperne i FN's charter og naturloven, er ansvar, vi deler«.

»Vi indser de udfordringer, som verdensøkonomien står overfor«, erklærer kommunikateet og bemærker, at, til trods for »en beskedent, økonomisk genrejning«, så er der stadig »risici for ulemper«, især for udviklingslande, der konfronteres med udfordringer om at afskaffe fattigdom og »fremme inkluderende og bæredygtig, økonomisk vækst«. Kommunikateet tilføjer, at Bælt & Vej-initiativet »kan skabe muligheder midt i udfordringer og forandringer. Vi hilser Bælt & Vej-initiativet velkommen og støtter det, for at fremme konnektivitet mellem Asien og Europa, der også er åben over for andre områder såsom Afrika og Sydamerika. Ved at give betydningsfulde muligheder for, at lande kan intensivere samarbejde, har initiativet opnået positive resultater og har et fremtidigt potentiale til at yde flere fordele som et betydningsfuldt, internationalt initiativ«.

Kommunikateet understreger behovet for koordinering og samarbejde mellem Bælt & Vej-initiativet og flere, allerede eksisterende, globale, regionale og nationale udviklingsstrategier, såvel som andre initiativer til »fremme af samarbejde om konnektivitet og bæredygtig udvikling«.

Udvidelsen af økonomisk vækst er afgørende, erklærer det og understreger, at »vi hilser promoveringen af industrielt samarbejde, videnskabelig og teknologisk innovation og regionalt, økonomisk samarbejde og integration«, der er rettet mod dette mål, velkommen.

Som ét af dets fundamentale samarbejdsprincipper understreger kommuneet betydningen af »konsultation på lige fod« og »honorering af formålene og principperne i FN's charter og naturloven, og respekt for landes suverænitet og territoriale integritet«. Ligeledes omfattet af dette afsnit er betydningen af en dialog mellem civilisationer: »Harmoni og inklusion, med anerkendelse af den naturlige og kulturelle diversitet i verden og en anerkendelse af, at alle kulturer og civilisationer kan bidrage til bæredygtig udvikling«. Alt imens kommuneet anerkender markedets rolle, understreger det, at regering også må »udføre sin retmæssige rolle«.

Blandt de fremgangsmåder til samarbejde, som kommuneet skitserer, opfordrer det til fremme af »praktisk samarbejde om veje, jernbaner, havne, transport via vandveje, både maritimt og over landområder, flyvning, energi-pipelines, elektricitet, fiberoptik, inklusive trans-oceaniske kabler, telekommunikationer og informations- og kommunikationsteknologi, og hilser udviklingen af indbyrdes forbundne, multimodale korridorer velkommen, såsom en ny Eurasiske Landbro, Nordlig Søfartsrute, Øst-Vest Mellemkorridor, osv. ... «

Ligeledes adresseret er behovet for »at arbejde i fællesskab på et langfristet, stabilt og bæredygtigt finanssystem ... at fremme finansiel infrastruktur-konnektivitet ... og at opmuntre udviklingsorienterede finansinstitutioner til at spille en aktiv rolle og styrke samarbejde med multilaterale udviklingsinstitutioner«.

Kommuneet i sin helhed kan læses her: http://news.xinhuanet.com/english/2017-05/15/c_136286378.htm

Foto: Stats- og regeringsledere stiller op til gruppefotografering efter den første rundbordsdiskussion under Bælt & Vej Forum i Kina.

Amerika, Kina og Rusland: Et Nyt Paradigme for fremskridt – eller en Ny Kold Krig?

Leder fra LaRouche PAC, 16. maj, 2017 – Med ekstraordinært, globalt, politisk mod, indkaldte til og organiserede Kinas præsident Xi, som i begyndelsen handlede alene, den forgangne weekends topmøde med deltagelse af 29 statsoverhoveder og repræsentanter for 130 nationer: »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«. Med denne handling har Xi skabt en ny, international, økonomisk og monetær orden – der ikke er dømt til at krakke og blive reddet gennem 'redningspakker' (bailout), men derimod er bestemt til at opbygge og udvikle. Foreløbig er den hovedsagligt baseret på Kinas egen forpligtelse til et beløb af \$1 billion til andre nationer i investeringer i afgørende infrastrukturprojekter; og på den kendsgerning, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer.

Med Ruslands aktive støtte er dette ligeledes »det vigtigste, strategiske initiativ på denne planet«, som det vurderedes af Helga Zepp-LaRouche, der deltog i topmødet som stifter og præsident for Schiller Institutet. Et statsoverhoved på topmødet sagde korrekt, »Dette er den form for initiativ, der kan afslutte terrorisme«.

I fald USA nu fuldt ud samarbejder i dette initiativ, er der intet problem, der ikke kan tackles med held, gennem disse tre nationers samarbejde.

Dette spørgsmål, og hvilken politik, præsident Donald Trump vil føre hen imod dette potentielle samarbejde, er vigtigere for amerikaneres fremtid end al den mediesladder, de læser.

Hvis de fleste amerikanere ikke er klar over dette, skyldes det, at britiske og amerikanske efterretningstjenester er fast besluttet på at isolere USA fra Rusland og Kina og gennemtvinge en ny, Kold Krig, med disse nationer som Amerikas fjender. De hjælpes frem af en ny McCarthy-isme i amerikanske og europæiske medier, og en genoplivelse af forrige århundredes »sensationsjournalistik«. De lancerer flere og flere angreb mod præsident Donald Trump i et forsøg på at tvinge ham til at føre en fjendtlig politik over for Rusland og Kina – og, hvis de kan, tvinge ham ud af embedet.

De fleste amerikanere er ganske enkelt ikke bevidste om, at et nyt paradigme er i færd med at skabes, som vil genoplive den kollapsede økonomi, den udforskning af rummet, som USA opgav, og de fremskudte, videnskabelige grænser, som det ophørte med at finansiere. Årsagen er, at medierne og efterretningskræfterne forsøger at tvinge Amerika ind i en Ny Kold Krig i stedet. De fleste Demokratiske ledere er fuldstændig faldet for det.

Vågn op; afvis det. Kræv fornuftigt samarbejde med Kina og Rusland om dette fremvoksende, nye, økonomiske og strategiske initiativ.

LaRouche PAC cirkulerer appeller og kæmper i Kongressen for fire politiske punkter af afgørende betydning:

Lad os genindføre Glass/Steagall-loven og bryde Wall Streets storbanker op.

Lad Amerika investere billioner af dollars i sin egen, ny

infrastruktur, med samarbejde med andre verdensmestre i højhastighedsjernbaner, osv., og lade indehavere af amerikanske statsobligationer investere i ny, amerikansk infrastruktur.

Lad os bygge næste generation rumfartsmissioner og gøre opdagelser for fremtiden, såsom fusionskraft.

USA har ligeledes behov for samarbejde inden for bekæmpelse af international terrorisme og den hermed relaterede narkotikasvøbe.

Og, hvilke af disse ting er det, Rusland og Kina forhindrer USA i at gennemføre? Eller, er det tværtimod præcis disse mål, som det internationale Bælt & Vej-topmøde drejede sig om?

Foto: 15. maj, 2017: Rundbordsdiskussion mellem ledere på Bælt & Vej Internationale Forum [en.kremlin.ru]

Virksomheden af Bælt & Vej Forum: Lyndon LaRouche: »En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et

fælles kommunikation blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden 1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og

som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.«

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...
«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist*

kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

*Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. **Videoen kan ses her.***